

BRANKO VUJASINOVIĆ, dipl. ing. geodezije (1927.–2018.)

Dana 24. siječnja 2018. godine napustio nas je inženjer Branko Vujasinović. Cijeli je svoj radni vijek, ali i umirovljeničke dane, posvetio vodnom gospodarstvu. Zahvaljujući njegovu radu popunjene su mnoge praznine u povijesti hrvatskoga vodnog gospodarstva.

Branko Vujasinović, sin trgovca Marka i majke Andrine rođ. Brechtel, rođen je u Glini 23. siječnja 1927. godine. U Glini je završio pučku školu. Prva tri razreda gimnazije pohađao je u Klasičnoj gimnaziji u Srijemskim Karlovcima. Školovanje mu je bilo prekinuto nakon tragične smrti oca, 1941. godine, kada s mladom braćom odlazi u očev rodni kraj u sjevernoj Dalmaciji. Krajem ljeta 1942. godine vraća se u Glinu te se, po završenoj gimnaziji, u jesen 1943. godine upisuje na Geometarski odjel Srednje tehničke škole u Zagrebu. Diplomirao je u lipnju 1947. godine i zaposlio se

u Geozavodu u Zagrebu. Iste godine nije uspio upisati Građevinski odjel Tehničkog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu zbog tadašnje uredbe da diplomirani tehničari ne mogu nastaviti školovanje na fakultetu, ali se već sljedeće godine upisao na izvanredni studij na Geodetskom odjelu Tehničkog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Diplomirao je 1955. godine obranivši diplomski rad Zajedničko izjednačenje triangulacije i poligonometrije metodom posrednih opažanja.

Od 1952. godine radi u Uredu za triangulaciju, a od 1953. do 1957. godine u Vodnoj zajednici Krapina. U travnju 1957. godine zaposlio se u poduzeću Projekt u Zagrebu kao inženjer te radio na trasiranju i projektiranju regulacija rijeka i potoka, odvodnjavanja i navodnjavanja. Suradivao je na izradi Vodoprivredne osnove srednje i donje Save, a poslije poplave u Zagrebu 1964. godine trasirao je i radio projekte za nove nasipe uz Savu oko Zagreba. U Wageningenu u Nizozemskoj je 1966. godine proveo nekoliko mjeseci na poslijediplomskom tečaju o drenaži i odvodnjavanju te se vratio s novim spoznajama. Od 1967. do 1975. godine radio je u Direkciji za Savu, odnosno Općem vodoprivrednom poduzeću (OVP) Zagreb, u kojem nastavlja raditi sve do odlaska u mirovinu 1987. godine.

Godine 1970. bio je na višemjesečnom stručnom putovanju po SAD-u na pregledu izvedenih radova iz područja vodogradnje, obrane od poplava, odvodnje i melioracije, regulacije rijeka i uređenja ušća velikih rijeka te izgradnje velikih hidrocentrala. Prema ugovoru Direkcije za Savu s Elektroprojektom iz Zagreba, u razdoblju od 1974. do 1976. godine, radio je u Iranu u Jiroftu, oko 1300 kilometara jugoistočno od Teherana na poslovima nadzora na kompleksnom hidromelioracijskom projektu.

Inženjer Vujasinović sudjelovao je na brojnim konferencijama i stručnim skupovima te bio aktivan član Društva geodeta, Društva građevinskih inženjera i tehničara, Društva za odvodnju i navodnjavanje te Društva hidrologa. Za svoj rad primio je niz priznanja, od kojih izdvajamo:

- spomen-diplomu za dugogodišnji uspješni rad u geodetskoj struci, 1966.
- povelju Saveza građevinskih inženjera i tehničara Jugoslavije za izvanredne zasluge na razvoju građevinarstva, 1986.
- priznanje za doprinos u radu i razvoju Hrvatskog društva za odvodnju i navodnjavanje, 2003.

Branko Vujasinović u mirovinu je otišao 30. lipnja 1987. godine, a te mu se godine rodio i unuk Danko, sin njegove kćerke Jagode.

Njegov prvi povijesno-gospodarski članak Historijat hidrotehničkih i melioracionih radova u dolini rijeke Save objavljen je 1970. godine u zborniku Savjetovanja o Posavini koje je održano u Zagrebu, a nakon odlaska u mirovinu s puno je ljubavi i entuzijazma sustavno prikupljao podatke iz povijesti vodnog gospodarstva, povijesti gradnje cesta i željeznica te podatke o biografijama osoba koje su radile na tim i sličnim poslovima. Do tada se uglavnom pisalo o projektima i izvedbi vodograđevnih radova, a vrlo su se rijetko spominjala imena onih koji su te projekte zamislili, izradili projektnu dokumentaciju, izvodili ih i gradili.

Kroz višegodišnji rad prikupio je opsežnu građu u knjižnicama, arhivima i institucijama, pregledao brojne knjige, stručne časopise, članke u dnevnim, tjednim i mjesečnim novinama, istraživao u arhivima i knjižnicama (Hrvatskom državnom arhivu u Zagrebu – HDA, Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici – NSK, tehničkoj arhivi Hrvatskih voda u Zagrebu i brojnim drugim institucijama, enciklopedijama, leksikonima, hrvatskim, slovenskim, austrijskim, mađarskim, njemačkim i francuskim biografskim leksikonima, radovima povjesničara hrvatske gospodarske povijesti i dr.).

Rezultati tog rada vidljivi su u njegovim brojnim objavljenim radovima u stručnim časopisima te u dvije knjige: Istaknute osobe u hrvatskom vodnom gospodarstvu kroz povijest te Upravno i poslovodno osoblje na željeznicama u Kraljevini Hrvatskoj i Slavoniji do 1918., koje su objavljene 2007. godine. Suradivao je i u Leksikografskom zavodu „Miroslav Krleža“ u ediciji Hrvatski biografski leksikon na izradi biografija zaslužnih osoba iz područja građevinarstva i kulturne tehnike.

Inženjer Vujasinović bio je inicijator rubrike Iz povijesti vodnoga gospodarstva u časopisu Hrvatske vode. Za časopis Hrvatske vode je, uz radove iz povijesti vodnoga gospodarstva, napisao i nekoliko prikaza knjiga, a jedna od njih je bila i knjiga Ulricha Pfammattera: *The Making of the Modern Architect and Engineer, The Origins and Development of a Scientific and Industrially Oriented Education*.

U katalogu NSK navedeno je njegovih 77 radova, a to je samo dio onoga što je napisao. Suradivao je u brojnim časopisima: Hrvatske vode, Hrvatska vodoprivreda, Građevinar, Petrinjski zbornik, Ceste i mostovi, Geodetski list, Geografski horizont, Hrvatska revija, Hrvatski zemljopis, Ekonomska i ekohistorija.

Istraživao je i rodoslovlja. Izradio je rodoslovna stabla Vujasinovića, Lovraka, Nadvornika, Jurjevića, Brachtela, Strojnyja, Tauscha i Oreba.

Njegova supruga Đurđica bila je kćerka Mate Lovraka. Njezina ga je smrt jako pogodila. Ipak, nakon nekog vremena smogao je snage i nastavio s radom na svojim istraživanjima i člancima.

Branko Vujasinović bio je iznimno zanimljiv sugovornik, osoba od koje se moglo puno naučiti, uvijek vedar i spreman za šalu.

Svima nama koji smo s njim suradivali i poznavali ga, članovima obitelji i prijateljima beskrajno će nedostajati.

Zbogom i veliko hvala gospodine Branko.

Počivajte u miru.

Branka Beović